

Barraskiloa eta euri-poltsikoa

Lorategian euria ari zuen.

Plim, plam, plum.

Barraskiloak tanta bat hartu eta hosto baten azpian gorde zuen.

“Geroagorako”, esan zuen.

Astiro ibili zen.

Putzu baten ondotik pasa zen.

“Ez dut nire tanta erabiliko.”

Ureztatzeko ontzi baten azpitik pasa zen.

“Oraindik ez.”

Eguzkia atera zenean, barraskiloak sustrai lehor bat zuen hazi bat aurkitu zuen.

“Egarri naiz”, esan zuen haziak.

Barraskiloak bere tanta begiratu zuen. Biribila eta freskoa zen. Goiz osoan gordeta zuen.

Lurrera erortzen utzi zuen.

Plau!

Hurrengo egunean, haziaren ordez, bi hosto berri zeuden.

Berriro euria egin zuenean, hostoetako bat barraskiloaren gainean makurtu zen.

Plim, plam, plum.

Orain biek zuten euri-poltsiko bat.